

Skatta- og avgjaldsmál avgerðir

Mál nr.: 09-02-22-75	Lóg: Kapitalvinningskattalógin § 1, § 4	Avgerð tikin: 17.05.2010
-------------------------	--	-----------------------------

Kapitalvinningur- frádráttur fyri tap av partabrøvum í samband við konkurs

Samandráttur:

Kært er um, at TAKS hefur ásett tapið av partabrøvum fyri 2008 til 0 kr., tí tapið ikki er ásannað, tí felagið ikki er endaliga avtikið, jb. § 4, stk. 1 í lógini um skatting av kapitalvinningi. Skatta- og avgjaldskærunevndin hefur avgjørt at staðfesta avgerðina hjá TAKS um, at tap av partabrøvum í sambandi við konkurs kann roknast við í uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni, tá felagið verður endaliga avtikið, jb. § 1, stk. 1, nr. 1 og § 4, stk. 1 í lógini um skatting av kapitalvinningi.

Kært er um, at TAKS hefur broytt kapitalvinningssjálvuppgávuna fyri 2008 soleiðis, at tapið av partabrøvum verður ásett til 0 kr., tí tapið ikki er ásannað, jb. § 4, stk. 1 í lógini um skatting av kapitalvinningi.

Kæruumboðið upplýsir, at kærarin hefur latið kapitalvinningssjálvuppgávu inn fyri 2008, og undir frádrátt hefur hann drigið frá kr. 1.277.000, sum er partapeningur teknaður í P/F A í konkurs. Hetta tap er so mótroknað í aðrari kapitalinntøku, og gevur nettoúrslitið eitt hall fyri 2008.

Viðvíkjandi tí av TAKS framførda um, at tapið ikki er staðfest, verður framført, at kurator í P/F A í konkurs vátta, at dekningur verður ikki í búnum til kravánarar, og sostatt eru partabrøvini endaliga virðisleys.

Viðvíkjandi mannagongdini hjá TAKS, sum er, at tap av partabrøvum ikki kann dragast frá, fyrr enn búgvið er uppgjørt og felagið strikað í skrásetingini verður framført, at hetta er evsta mark fyri, nær tapið er ásannað. Men hendan mannagongd er órímlig og tykist at byggja meira á lögfrøðisligt formalia enn tað, sum málið veruliga snýr seg um – nevniliga nær eitt skattaaktiv reelt er mist.

Ført verður eisini fram, at grundleggjandi munur er á fíggjarkrøvum og ognarparti. Ein kreditorur hefur undir vanligum umstøðum krav uppá at fáa pening sín aftur. Ein partaeigari kann ikki krevja innskotið aftur ella avkast. Eitt slíkt avkast er tengt at gongdini í fyrítøkuni.

Víst verður til kunngerð nr. 13 frá 12.02.1992, har TAKS ásetir, hvørjar treytir skulu lukast, fyri at fíggjarkrav kann góðtakast sum mist.

Í § 1 eru trý kriteriir nevnd:

Stk. 1: tá verulig roynd er gjørd at krevja peningin aftur. T.d. rættslig innheinting

Stk. 2: um skuldarin er farin á húsagang...

Stk. 3: tá kravið eftir ítøkiligari meting verður hildið at vera mist fult ella partvíst

Tað er sostatt ikki neyðugt hjá kreditorum í konkursbúgvum at bíða, til felagið er uppløyst, fyri heilt ella lutvíst at staðfesta skattliga tapið av einum fíggjarkravi. Partaeigarin noyðist hinvegin sambært praksis hjá TAKS at bíða, til felagið er strikað.

Ført verður eisini fram, at hetta er skattatekniskt ein løgin støða, av tí at partaeigarin stendur við einum skattaaktivi, sum umboðar váðafúsan kapital, og sostatt reelt er veikari enn eitt fíggjarkrav. Áðrenn eigarin kann fáa sína fyrstu krónu aftur, skal kravánarin hava sína seinastu krónu. Tað er tí trupult at síggja eina skilvísa grundgeving fyri herdu krøvunum móti eigarum í einum konkursbúgvum.

Viðvíkjandi konkurslóginum verður framført, at insolvens er útgangsstøðið og ein treyt fyri konkurs. Avgerðin liggur hjá rættinum, men treytin er insolvens. Tá eitt felag er lýst konkurs, er rættarstöðan grundleggjandi broytt. Felagið er ikki longur eitt “going concern”, og kurator hevur ábyrgd av at rudda upp. At konkursbúgv kann liggja í mong ár, áðrenn tað verður uppløyst, er vælkent. Uppgerð av einum búgvum kann draga út í mong ár, t.d. vegna ósemju við kreditorar. Hetta hevur týðning fyri ásetan av dividenduprosenti, men fyri partaeigarar hevur hetta ikki fíggjarligan áhuga, av tí at fullur dekningur skal til kravánarar, áðrenn eigarin fær nakað.

Tá skattavaldið metir fíggjarkrøv individuelt, er tað órímligt, at konkursbúgv bert verða handfarin generelt, og kravið er, at felagið skal vera strikað, áðrenn frádráttur verður loyvdur. Tá debitorar kunnu metast hvør sær, so kunnu konkursbúgv eisini metast hvør sær.

Viðvíkjandi P/F A í konkurs verður framført, at tað restar nógvur peningur í konkursbúnum, áðrenn fullur dekningur er til kravánarar. Bæði út frá handfaran av konkurshugtakinum í síni heild og eini ítøkiligari metan av P/F A, metir kærumbóðið, at tað er greitt brot á § 4, stk. 2 í kapitalvinningskattalógini at nokta partaeigarum frádrátt fyri tap av partabrøvum, av tí at tapið er ásannað.

Partabrøvini í P/F A eru endaliga virðisleys. Tað er eisini skjálprógvað.

Viðvíkjandi tí hægstarættardómi frá 7. mai 1998, sum TAKS vísir á, viðmerkir kærumbóðið, at dómurin førði eina grundleggjandi broyting við sær, tá talan var um skattliga at staðfesta partabrævatap í konkurs. Frammanundan var konkurs í sjálvum sær mestsum ein staðfesting av, at partabrøv vóru virðisleys. Men av tí at dómi vóru um, at einstøk konkurs góvu fullan dekning til kravánarar og harvið avloppening til eigarar, broyttist støðan.

Ásannast má tí, at konkurs í sjálvum sær ikki er nóg mikið til at staðfesta tap.

Víst verður á, at tað í hesum máli er dokumenterað við kuratorváttan, at tapið er staðfest.

TAKS hevur gjørt reglur um, hvussu farið verður fram, tá lánikapitalur kann staðfesta sítt tap móttvegis einum debitori. Fyri lánikapital og eginkapital (partabrøv) er í báðum førum galdandi, at eigarin kann fyrst draga tapið frá, tá hetta er staðfest. Tá talan er um lánikapital, góðtekur TAKS advokatváttan. Hetta merkir, at um t.d. ein ognari í P/F A fær boð frá kurator um, at dividendan verður max 30%, so kann ognarin staðfesta 70% av kravinum sum mist. Hvussu stórir partur av restini kemur inn, má tíðin vísa.

Kann ein advokatváttan nýtast til at staðfesta tap av lánikapitali, so má sama advokatváttan eisini kunna nýtast til staðfestan av eginkapitaltapi. Váðafúsi kapitalurin stendur veikari, og staðfestingin av tapinum er tí sterkari, og tað er júst staðfestingin, ið er avgerandi fyri, nær tapið kann dragast frá.

TAKS førir m.a. fram, at mannagondin hjá TAKS er, at persónar kunnu draga frá tap av partabrøvum, tá felag er farið konkurs. Tapið í samband við konkurs verður javnsett við eina sølu. Avhendingarupphæddin á partabrøvunum verður sett til 0,- á kapitalvinningssjálvuppgávuni, tá felagið er endaliga uppløyst. Felagið er at meta sum endaliga uppløyst, tá felagið er strikað úr skránni hjá Skráseting Føroya, og ognarrætturin til partabrøvini er endaliga burturdottin.

Sambært ætlanarskrivi og avgerð frá TAKS verður tapið av partabrøvum hjá kæraranum í kapitalvinningssjálvuppgávuni fyri 2008 ásett til 0,-, tí tapið ikki er ásannað.

Í ummælinum hjá TAKS verður víst til dóm frá Hægsta Rætti frá 7. mai 1998, sum er endurgivin við TfS1998.397.

Kurator upplýsir í telduposti, at dekningur verður ikki til fráboðaðu krøvini. Tí má tað staðfestast, at partaeigararnir hava mist partapening sín.

Avgerð frá Skatta- og avgjaldskærunevndini

Spurningurin er, nær tap av partabrøvum í sambandi við konkurs kann roknast við í uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni sambært lógini um skatting av kapitalvinningi.

Sambært § 1, stk. 1, nr. 1 í løgtingslóg nr. 164 frá 21. desember 2001 um skatting av kapitalvinningi fevnir lógin um sølu og aðra avhendan av partabrøvum, íløgubrøvum og líknandi virðisbrøvum eins og umbýtiligum lánsbrøvum. Sama er galdandi fyri vinning ella tap, ið stendst av at siga frá sær ella avhenda serstøk rættindi, ið hava tilknýti til hesi virðisbrøv.

Sambært § 4, stk. 1 skal vinningur ella tap sambært § 1, nr. 1 roknast við í uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni eftir § 14, tá vinningurin ella tapið er ásannað (realisatiónsprinsippið).

Avgerandi fyri, nær tap viðvíkjandi partabrøvum kann frádragast er í fyrsta lagi, at partabrøvini kunnu metast at vera seld ella á annan hátt avhendað, jb. § 1, stk. 1, nr. 1 í lógini um skatting av kapitalvinningi. Síðani er avgerandi, um ella nær tapið er ásannað.

Í sambandi við at eitt felag fer konkurs, kunnu partabrøvini ikki metast at vera avhendað, fyrr enn felagið er endaliga avtikið. Eitt tap av partabrøvum í hesum sambandi kann tí ikki roknast við í skattskyldugu inntøkuna eftir § 14, áðrenn felagið er endaliga avtikið, jb. § 1, stk. 1, nr. 1 og § 4, stk. 1 í lógini um skatting av kapitalvinningi.

Vísast kann til dóm frá Hægsta Rætti frá 7. mai 1998, sum er endurgivin í TfS 1998,397. Her var talan um tap av partabrøvum í sambandi við, at eitt felag fór konkurs. Felagið fór konkurs í 1982. Í 1984 upplýsti kurator, at einans 3 privilegeraðir kreditorar fóru at fáa dividendu. Konkursbúgvíð varð endað í 1988. Spurningurin var, um tapið av partabrøvum kundi frádragast í 1984 ella í 1988.

Hægsti Rættur slóg fast, at partaeigarin hevði átt partabrøvini, til felagið varð endaliga uppløyst í 1988, og tapið kundi tí frádragast í 1988. Hægsti Rættur viðmerkti eisini, at Rætturin ikki tók undir við sjónarmiðnum hjá Skatteministeriet, sum helt uppá, at partabrøv skuldu metast at vera avhendað, um tað var gjørt sannlíkt, at tey í sambandi við konkurs, vóru virðisleys. Grundarlag var ikki fyri hesi tulking í lógini ella í viðmerkingunum til lógina. Hartil var ein sovordin tulking í stríð við prinsippið í § 5, litra a í statskattalógini, sum ásetir, at virðishækkingar ella –fall í eigaratíðarskeiðnum eru uttan týdning fyri uppgerðina av inntøkuni.

Hóast tann danska aktieavancebeskatningslov á fleiri økjum er øðrvísi enn lógin um skatting av kapitalvinningi, er tað, sum Hægsti Rættur hevur staðfest í omanfyri nevnda dómi, eisini galdandi í hesum máli, og tað er, at søla/avhending skal vera farin fram, áðrenn tapið av partabrøvum kann metast at vera realiserað og kann roknast við í uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni.

Skatta- og avgjaldskærunevndin hevur tí avgjørt at staðfesta avgerðina hjá TAKS um, at tap av partabrøvum í sambandi við konkurs kann roknast við í uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni, tá felagið verður endaliga avtikið, jb. § 1, stk. 1, nr. 1 og § 4, stk. 1 í lógini um skatting av kapitalvinningi.